Peter Kerekes
Posudek ke jmenování profesorem.

Peter Kerekes je jedním z nejvýznamnějších evropských filmových režisérů.

V jeho práci převažují dokumentární filmy, ale v poslední době přibyly i projekty hrané, na příklad velmi oceňovaný film „107 matek".

Už od svých filmařských počátků byl Peter Kerekes nepřehlédnutelný.
Jeho film „66 sezón" překvapil diváky množstvím filmařských nápadů. Kerekes si vybral téma, které by šlo zpracovat velmi konvenčním způsobem. Košická plovárna a její historie. Už v tomto filmu ale Kerekés prokázal svou schopnost pojmout zdánlivě banální téma neobvyklým způsobem. Velmi inovativně kombinuje několik rovin vyprávění. Spojuje velké a malé dějiny. Dokáže se velmi originálně ptát svých protagonistů. Perfektním střihem propojuje aktuálně natáčený materiál s filmovými archivy.
Propojuje intimní příběhy romantického seznamování na plovárně s drastickou výpovědí Kateřiny Pošové o osudech její košické židovské rodiny za 2. světové války. Téma všudypřítomného udavačství z komunistických dob úžasně kombinuje se záběry s obrázkem oka namalovaným na zadečku koupající se dívky. Velké, malé, lechtivé i děsivé ve zcela originálních spojeních.
Film je plný skvělých filmařských nápadů, je výborně natočen i bravurně sestříhán.
V roce 2003, kdy byl zveřejněn to byla prvořadá filmařská událost a na festivalu v Jihlavě v tom roce získal cenu za nejlepší film střední a východní Evropy..

I v dalších svých filmech Kerekes znovu a znovu dokazoval, že je tvořivý filmař, který se nikdy nenechá pohltit rutinou a vždy znovu a znovu vymýšlí originální filmové řešení pro téma, které si vybral.

Film „Jak se vařily dějiny" je krásným příkladem spojení malých a velkých dějin. Přesně to vystihuje slogan filmu „Polní kuchyně jako model světa. Boj o velké ideály stojí na pevných nohách kuchyňského stolu."

Časem začal také spolupracovat na svých filmech se zahraničními koproducenty a potrvrdil tak své renomé evropského režiséra.

Film „Baťa-první globalista" byl velký mezinárodní projekt, podporovaný také ARTE.
Fenomén Baťa je podán tak, aby mu rozuměli i zahraniční diváci, ale opět je plný filmařských nápadů.
Na příklad propojování osobní historie Tomáše Bati s příběhy malých ševců v Indii a Keni je zcela neotřelý nápad, který vytváří nečekané spojení a zesiluje Baťovy myšlenky o smysluplnosti práce. Tyto sekvence dokazují Kerekesovu schopnost domýšlet možnosti natočeného materiálu, opouštět běžné, jednoduché cesty lineárního střihu a hledat nová propojení a nové souvislosti. Opět skvělá práce s filmovými archivy. V tomto filmu Kerekes zajímavě pracuje se zvuky, když třeba nabádá své protagonisty napodobovat určité zvuky.

Skvěle kombinuje archivní záběry mladé ženy, která předvádí nové boty na stole s toutéž, dnes již zestárlou ženou, která vypráví stojíc na stejném stole v dnes již opuštěné továrně, To je příkladem nápaditého spojování časů minulých a současných do nového, vypovídajícího tvaru.
Na konci filmu se objeví cedule připevněná na stromě jedné z Baťových továren. Na ní je citát Alberta Einsteina „Představivost je důležitější než znalosti". Tento výrok jako by shrnoval fenomén Baťovy úspěšné podnikatelské cesty.

Na filmu „Sametoví teroristé" se Kerekes spojil s dalšími kolegy Pavlem Pekarčíkem a Ivanem Ostrochovským a vytvořili film o třech zajímavých postavách protikomunistického odboje. Film je opět plný novátorských nápadů. Prolínají se v něm aranžované scény s ryze dokumentaristickými postupy a vše do sebe hladce zapadá. Pracuje se i s různými metaforami, které dokreslují různá témata.

Kerekesovy filmy přinášejí nejen informace, ale především témata k přemýšlení.
Pracuje vždy s velmi promyšlenými záběry a ještě promyšlenějším střihem – filmovou skladbou.
Je zajímavé, že v každém novém filmu přináší nové filmové nápady, neopakuje se, neupadá do nějaké filmařské rutiny. Nikdy nepoužívá žádný komentář. Nikdy není jednoduše doslovný, vždy nabízí divákovi vlastní zapojení do příběhu přemýšlením o naznačených tématech. V tom je zcela originální.

Nově se Peter Kerekes věnuje hranému filmu. Jeho oceňovaný film „107 matek" ale spojuje fabulovaný příběh s prvky natáčení dokumentárním způsobem . Film je krásně natočený se skvělými hereckými výkony.

V ranném filmu „66 sezón" zazní veta „Film nikdy nezemře". Pokud budou filmy vytvářet tak kreativní a inovativní režiséři jako je Peter Kerekes, opravdu nemějme o film obavy!

Plně podporuji profesuru Petera Kerekese.
Stále hledá nové možnosti filmové řeči. Nikdy se neopakuje ve způsobu vyprávění. Každý jeho nový film překvapí jak tématem, tak formou.
To vše je pro studenty velkým přínosem a vzorem.

Prof. MgA.
Helena Třeštíková